Біліє щось... дивлюся я —
Кавун... не бачив ще такого:
Такий здоровий, що хлоп'я
Не перескочить через нього.
Кругом все поле, як той мак,
Укрили золотії квіти,
Густесенько і гарно так,
Неначе біля мене діти.
Чи справді то кавун, чи ні?
Вгадайте, дівоньки й хлоп'ята.
Чи, може, так здалось мені?
Гуртом порадьтесь, лебедята.
Як угадаєте— глядіть!
Гостинці будемо ділити,
А я вже знаю, як ділить:
Мені — кавун, а дітям — квіти.

То не кавун білів в очах,
То повний місяць на просторі
Світив над нами в небесах,
А золоти квіти — зорі.